

ரோமர் 24 தேவனின் நீதி

ரோமர் 1:16-17, கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைக்குறித்து நான் வெட்கப்படுகிறேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. 17. விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சுவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

நமக்கு ஏன் இரட்சிப்பு தேவை?

தேவனின் கோபத்திலிருந்து நாம் இரட்சிக்க பட வேண்டும்.

ரோமர் 1:18, சத்தியத்தை அநியாயத்தினாலே அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபத்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய், தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நமக்கு இரட்சிப்பு தேவைப்படுவதற்கான காரணியாக இது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய அநீதியையும், நம்மை நியாயப்படுத்த சத்தியத்தை அடக்கி, சிதைக்கும் விதத்திலும் தேவன் மிகவும் கோபப்படுகிறார்.

ரோமர் 2:8, சண்டைக்காரராயிருந்து, சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல், அநியாயத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறவர்களுக்கோ உக்கிரகோபாக்கினை வரும்.

இது நம் பிரச்சினை. நம்முடைய அநீதியிலும், நம்முடைய பொய்யிலும் தேவன் நம்மீது கோபமும் எரிச்சலும் கொண்டவர்.

ரோமர் 2:5, உன் மனக்கடினத்திற்கும் குணப்படாத இருதயத்திற்கும் ஏற்றபடி, தேவனுடைய நீதியுள்ள தீர்ப்பு வெளிப்படும் கோபாக்கினைநாளிலே உனக்காகக் கோபாக்கினையைக் குவித்துக்கொள்ளுகிறாயே.

தேவனின் கோபம் ஒரு நீதியான தீர்ப்பு. நாம் அநீதியானவர்களாக இருக்கும்போது, தேவனின் நீதியானது கோபத்தோடு பற்றி எரிகிறது. அவருடன் விளையாடக்கூடாது.

அதற்கு தான் நமக்கு இரட்சிப்பு வேண்டும். இது நமது உச்சகட்ட பிரச்சினை.

தேவனின் உச்சகட்ட கோபம் நம்மை அவரிடமிருந்து பிரித்து நரகத்தில் தள்ளும்.

நாம் எதில் இருந்து இரட்சிக்கப்பட வேண்டும்?

பாவத்திலிருந்து, குற்ற உணர்ச்சியிலிருந்து, அழிவுகரமான பழக்கவழக்கங்களிலிருந்தும் தீங்கு விளைவிக்கும் வழிகளிலிருந்தும்.

ஆனால் முக்கியமாக : நாம் தேவனின் கோபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

நம்முடைய உச்சகட்ட பிரச்சினை, இன்று மிகச் சிலரே பிரச்சினையைப் பார்த்தாலும், நாம் எல்லையற்ற, சர்வ வல்லமையுள்ள, கோபமான தேவனின் முன்பு பாவிகள் என்பதுதான் உண்மை.

ஒரு நல்ல செய்தி என்னவென்றால், தேவனின் கோபத்திலிருந்து தேவனே நம்மை மீட்டிடுகிறார்.

முக்கியமாக நம்மிடமிருந்தும், நம் வாழ்க்கையின் குழப்பத்திலிருந்தும் அல்ல, மாறாக அவருடைய சொந்த கோபத்திலிருந்தும் அவருடைய சொந்த நீதியுள்ள தீர்ப்பிலிருந்தும்.

தேவனின் கோபத்திலிருந்து இரட்சிப்புக்கான நற்செய்தி தேவனின் வல்லமை, தேவனின் பிரசன்னத்தில் நித்திய பாதுகாப்பிற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் நம்மை கொண்டு வரும் வல்லமை.

ரோமர் 5:9, இப்படி நாம் அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப்பட்டிருக்க, கோபாக்கினைக்கு நீங்கலாக அவராலே நாம் இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாகே.

இறுதியில், இது தேவனின் கோபத்திலிருந்து தப்பிப்பது, அல்லது, தேவனுடைய கோபம் நம்மை விட்டு விலகிவிட்டது என்று அர்த்தம் கொள்ளும்.

எனவே, அந்த தேவன் நம்முடைய நட்பு ராஜாவாக மாறுகிறார், எதிரி அல்ல.

V 16 கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைக்குறித்து நான் வெட்கப்படுகிறேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது.

நீதியை வெளிப்படுத்தியது

சுவிசேஷம் விசுவாசிகளை எவ்வாறு இரட்சிக்கிறது?
இரட்சிப்பின் செய்தி எப்படி தேவனின் வல்லமையாக முடியும்?

ரோமர் 1:16-17, கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைக்குறித்து நான் வெட்கப்படுகிறேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. 17. விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சுவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இப்போது அது சொல்லவில்லை. ஆனால் நற்செய்தியைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, நம்மில் பலருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இடம் அதுதான். நற்செய்தி ஒரு செய்தி, நாம் அதை சொல்கிறோம், ஏனென்றால் அதில் தேவனின் அன்பு வெளிப்படுகிறது.

ரோமர் 5:8, நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்.

அதுவும் நற்செய்தி. இயேசுவின் நற்செய்தி பாவிகளுக்கான தேவனின் அன்பின் நிரூபணம் மற்றும் வெளிப்பாடு ஆகும்.

ஆனால் 17 வது வசனம் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

தேவனின் அன்பு மனிதனின் அநீதியையும், தேவனின் கோபத்தையும் துடைத்து, எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்று பாசாங்கு செய்ய முடியவில்லை.

தேவனின் அன்பு மனிதனின் அநீதியைக் கையாள வேண்டியிருந்தது, மேலும் தேவனின் கோபத்தை சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது.

தேவனின் அன்பு ஒரு உணர்வுபூர்வமான விஷயம் அல்ல. அது உணர்வுபூர்வமாக மட்டுமே இருந்திருந்தால், எல்லாவற்றையும் பற்றி விவரிக்கும் ஒரு பெரிய வேதம் இருந்து இருக்காது, சிறிய புத்தகத்தில் சுவிசேஷம் இருந்திருக்கும்.

தேவனின் அன்பு ஞானம் நிறைந்த அன்பும், நீதி நிறைந்த அன்பும், சத்தியம் நிறைந்த அன்பும் ஆகும்.

தேவனின் மற்ற எல்லா பண்புகளையும் விட அதை நிலைநிறுத்தும் அன்பு இது.

தேவனின் அன்பு ஞானமாகவும் சட்டரீதியாகவும் நியாயமாகவும் உண்மையாகவும் செயல்படுகிறது - எதுவும் மறைக்கப்படவில்லை, எதுவும் அடக்கப்படவில்லை. இது நம்முடைய அநீதியையும் தேவனின் நீதியையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் அவர்களைக் கையாள்கிறது.

தேவனின் கோபத்திலிருந்து அவர்கள் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பவுல் விரும்ப வேண்டும். தேவன் நம்மை நேசிக்கிறார், இயேசுவை மரிக்கும் படி அனுப்பினார் என்பதை நாம் அதிகம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

இது மிகவும் எளிமையானது மற்றும் மிகவும் தெளிவானது. இரட்சிப்பிற்கான சுவிசேஷம் தேவனின் வல்லமை என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் கற்றுக்கொள்வது கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுக்கும் முக்கியமானது.

பவுல் இதை ஏன் வலியுறுத்துகிறார்?

கிருபையின்றி நம் மனித நிலை என்ன என்பதைப் பற்றி பல கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்று பலவீனமான புரிதல் உள்ளது.

- நம்முடைய மீட்பை தேவன் எவ்வாறு திட்டமிட்டார்?
- நம்மை இரட்சிக்க தேவன் கிறிஸ்துவில் என்ன செய்தார்?
- நம்மை மாற்ற பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் எவ்வாறு பணியாற்றினார்? மற்றும்
- தேவன் நம்மை வைத்திருக்கவும், பரிசுத்தப்படுத்தவும், பரலோகத்திற்கு நம்மை கொண்டு செல்லவும் நற்செய்தியால் எவ்வாறு செயல்படுகிறார்?

கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கற்பிக்க புதிய ஏற்பாடு குறிப்பாக வேதனையளிக்கும் விஷயங்கள் இவை. பல கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்த விஷயங்களை அறிந்து கொள்வதில் அக்கறை இல்லை, எனவே அவற்றை அறியவில்லை.

சுவிசேஷம் விசுவாசிகளை எவ்வாறு இரட்சிக்கிறது என்பதை பவுல் நமக்கு விளக்கத் தொடங்குகிறார். இது தேவனின் அன்பைக் காட்டுகிறது என்று மட்டும் கூறவில்லை.

பவுல் தேவனின் அன்புக்குள் நுழைந்து, பிரபஞ்சத்தின் உண்மையான பிரச்சினைகளை தேவன் எவ்வாறு கையாள்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறார். பிரபஞ்சத்தின் பிரச்சினைகள் என்ன என்பதை நாம் அறியத் தொடங்குகிறோம்.

அவை நாம் நினைப்பதை விட ஆழமானவை. தேவனுக்கு எதிரான பகைமையும், சத்தியத்தை அடக்குவதும், ஆத்மாவின் ஆழ்ந்த அநீதியும், பிரபஞ்சத்தில் ஒரே ஒரு வல்லமையால் மட்டுமே வெல்லக்கூடிய தேவனின் சர்வவல்லமையுள்ள கோபமும் இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியாகும்.

This is what you are going to want to know when the doctor says, "We have done all we can do."

எனக்கு எவ்வளவு காலம் இருக்கிறது?
டாக்டர் கூறுகிறார், "ஒரு வாரம்? ஒருவேளை இரண்டு "

எல்லா பிரபஞ்சத்தையும் உருவாக்கியவர் மற்றும் நீதிபதியை நேருக்கு நேர் சந்தித்து, எல்லையற்ற பரிசுத்தத்தன்மையையும், சந்திக்க நேரிடும்.

தேவனை அறியும் அறிவில் வளர்வதில் தீவிரமாக இருங்கள் (கொலோசெயர் 1:10)

அநீதியுள்ளவர்களை தேவன் எவ்வாறு இரட்சிக்கிறார்?
நாம் உண்மையிலேயே தேவ கோபத்திற்கு தகுதியானவர்கள், 18 வது வசனம் ஏற்கனவே பரலோகத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருவதாகக் கூறும்போது, நற்செய்தி எவ்வாறு தேவனின் சந்நிதியில் நித்திய பாதுகாப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வருகிறது?

V 17, விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சுவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தேவன் நீதியுள்ளவர், நான் அநீதியானவன் என்பதுதான் பிரச்சினை.
மனிதனின் அநீதிக்கு எதிராக தேவனின் கோபம் வெளிப்படுகிறது.

தேவனின் நீதியானது சுவிசேஷத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது?

தேவன் நீதியைக் கோருகிறார், அது நம்மிடம் இல்லை!
ஆகவே, தேவனுக்கு அவர் கோரும் நீதியைக் கொடுப்பார் என்பது நமக்கு ஒரே நம்பிக்கை. அது சுவிசேஷமாக இருக்கும்.

நம்மிடம் இருந்ததை, ஆனால் உருவாக்கவோ, வழங்கவோ, செய்யவோ முடியவில்லை, தேவன் தம்முடைய நீதியை, தேவனின் நீதியை நமக்கு இலவசமாக தருகிறார்.

தேவன் அவ்வாறு செய்தால், அவருடைய கோபம் தவிர்க்கப்படும், நாம் அவருடன் சமரசம் செய்ய முடியும்.

"The gospel is the power of God for salvation to everyone who believes,"
Because in it God offers to us what He demands from us, His own righteousness.

கிறிஸ்து இயேசுவில் ஒரு பரிசாக மட்டுமே அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்.
இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் நற்செய்தியில், தேவன் நம்மிடமிருந்து கோருகின்ற நீதியை நமக்குக் கொடுக்கிறார்.

தேவனின் நீதியின் அர்த்தம் என்ன?

1. பாவத்தை மன்னிப்பதில் அவருடைய சொந்த நீதியின் நிரூபணம் உள்ளது, ஏனெனில் அவர் அந்த பாவத்தை நம்முடைய மாற்று ஆன இயேசுவில் தண்டிக்கிறார்.
2. நீதிமாண்கள் என்றால், தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க தகுதி உள்ளவர்கள் என்று அர்த்தம் , அவர்கள் மன்னிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட பாவிகளை அவர் முன்னிலையில் குற்றமின்றி விடுவிப்பதாக நாம் கருதுகிறோம்.
3. நீதி என்பது நம்மை கீழ்ப்படிய செயும் தார்மீக மாற்றமாகும் , நீதியுள்ள தேவனின் பிள்ளைகளாக ஆக்குகிறது.

இவை மூன்றும் உண்மையில் தேவனின் நீதியின் உண்மையான அர்த்தங்கள் என்பதை ரோமாரில் நாம் பார்க்கப்போகிறோம். இவை மூன்றும் நமக்கு இலவச பரிசுகளாகும், இது நம் இடத்தில் இயேசுவின் மரணத்தால் பெறப்பட்டது என்பது சுவிசேஷத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க தகுதி உள்ளதன் பெயர் தான் நீதிமான்.

தேவனுக்கு முன்பாக மாணிக்கப்பட்டவராக, குற்றம் இல்லாதவராக நிற்பது நமக்கு கிடைத்த நீதியாகும், தேவனின் நீதி நமக்கு உட்செலுத்தப்பட்டதால் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க தகுதி பெற்றோம் .

கிறிஸ்துவில், இப்போது நாம் தேவனோடு சரியான உறவை கொண்டிருக்கிறோம்.
நாம் தேவபக்தியற்றவர்களாக இருக்கும்போதும் தேவன் தம்முடைய நீதியை நமக்கு கொடுத்தார். அவர் தம்முடைய நீதியைக் கொண்டவர்களாகவே நம்மை எண்ணுகிறார்.

1. தேவன் தம்முடைய நீதியை மனிதனுக்கு கொடுக்கிறார்

V 17, மேற்கோள்

ஆபகூக் 2:4, இதோ, அகங்காரியாயிருக்கிறானே, அவனுடைய ஆத்துமா அவனுக்குள் செம்மையானதல்ல; தன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்.

அவர் ஒப்பிட விரும்பும் சொற்களின் பயன்பாட்டில் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் இருந்தால், பவுல் தனது கருத்தை விளக்குவதற்கு ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோளை எவ்வாறு கொடுக்க முடியும்?

பெரிய வித்தியாசம் இல்லை என்பதே பதில். பழைய ஏற்பாட்டின் இந்த மேற்கோள், "தேவனின் நீதியை" வெளிப்படுத்தும் சுவிசேஷத்தைப் பற்றி பேசும்போது பவுல் மனதில் வைத்திருப்பது முக்கியமாக தேவன் நீதியுள்ளவர் என்பதை மட்டும் குறிக்காமல் , மனிதனுக்கு அவர் தம்முடைய நீதியை மனிதனிடம் கணக்கிடுகிறார் அல்லது கொடுக்கிறார். "நீதிமான் " அல்லது "நீதியுள்ளவன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது."

"The righteous man," the one who is now righteous because of the gift of God's righteousness "shall live by faith."

ஆகவே, 17 வது வசனம் என்னவென்றால், சுவிசேஷத்தில், தேவனின் நீதியானது பாவிகளுக்கு வழங்கப்படுவதை நாம் காண்கிறோம், அதனால் நாம் நியாயப்படுத்தப்படுகிறோம்.

நாம் தேவனுடன் சரியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்மால் வழங்க முடியாததை, அவர் கொடுத்தார் அதன் மூலம் தேவன் நமக்கு மன்னிப்பார், விடுவிப்பார், அவருக்கு முன்பாக நீதிமானாக்குகிறார்.

2. தேவனின் நீதியானது விசுவாசத்தின் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

ரோமர் 3:20, இப்படியிருக்க, பாவத்தை அறிகிற அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிறபடியால், எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை.

The issue here is how sinners are "justified."

நம்முடைய சொந்த நீதியே இல்லாதபோது, தேவனோடு சரியான நிலைப்பாட்டை எவ்வாறு பெறுவது? நாம் குற்றவாளிகளாக இருக்கும்போது நீதிமன்ற அறையில் எவ்வாறு விடுவிக்கப்படுவோம்?

ரோமர் 3:21-24, இப்படியிருக்க, நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் தேவநீதி வெளியாக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதைக்குறித்து நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும் சாட்சியிடுகிறது. 22. அது இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் தேவநீதியே; விசுவாசிக்கிற எவர்களுக்குள்ளும் எவர்கள்மேலும் அது பலிக்கும், வித்தியாசமே இல்லை. 23. எல்லாரும் பாவஞ்செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களாகி, 24. இலவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள மீட்பைக்கொண்டு நீதிமான்களாக்கப் படுகிறார்கள்;

20 வது வசனத்திலும், 24 வது வசனத்திலும் பாவிகளை நீதிமானாக்கும் தேவனின் செயல் நம்மிடம் உள்ளது, இடையில் தேவன் விசுவாசத்தின் மூலம் அவருடைய நீதியை வெளிப்படுத்துவதைப் பற்றி இரண்டு குறிப்புகள் உள்ளன. (verses 20, 22).

இயேசுவின் மரணத்தில் தேவன் அந்த நீதியை பாவிகளுக்கு சுமத்துவதன் மூலமோ அல்லது வரவு வைப்பதன் மூலமோ அவர்களை நீதியுள்ளவர்களாகவோ அல்லது அவருடைய சொந்த நீதி உச்சரிப்பதன் மூலம் தம்முடைய நீதியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இது நீதிமானாக்கப்படுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சட்டத்தைத் தவிர்த்து இப்போது அவருடைய நீதியை வெளிப்படுத்தும் இந்த யோசனை தேவனின் நீதியை வெளிப்படுத்துவதற்கு மிக நெருக்கமாக உள்ளது.

இயேசுவை நம்புகிற பாவிகளை நீதிமானாக்குவதில் தேவன் தம்முடைய நீதியின் பண்பை நிரூபிக்கிறார் என்பதை சுவிசேஷம் வெளிப்படுத்துகிறது.

இயேசுவின் மரணம் தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய சரியான நிலைப்பாட்டின் அறிவிப்பை மட்டுமல்லாமல், தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய சரியான வாழ்வின் வளர்ச்சியையும் கொடுத்தது என்பதை சுவிசேஷம் வெளிப்படுத்துகிறது.

ரோமர் 8:3-4, அதெப்படியெனில், மாம்சத்தினாலே பலவீனமாயிருந்த நியாயப்பிரமாணம் செய்யக்கூடாததை தேவனே செய்யும்படிக்கு, தம்முடைய குமாரனைப் பாவமாம்சத்தின் சாயலாகவும், பாவத்தைப் போக்கும் பலியாகவும் அனுப்பி, மாம்சத்திலே பாவத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்தார். 4. மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச் செய்தார்.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தில் நம்முடைய பாவங்கள் ஒரு காலத்தில் கண்டனம் செய்யப்பட்டிருப்பதால், தேவன் ஆவியின் வல்லமையால் தேவனின் தார்மீக சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் உண்மையான முன்னேற்றம் காண புதிய வல்லமையும் சுதந்திரமும் இப்போது நமக்கு கிடைத்துள்ளது. மகிமைப்படுத்துவதற்கான நீதி.

நற்செய்தி இரட்சிப்பின் தேவனின் வல்லமையாகும், ஏனென்றால் அதில் தேவனின் நீதியும் வெளிப்படுகிறது, அதாவது, தேவன் நமக்குத் தேவையான மற்றும் இல்லாத ஒரு இலவச பரிசாக நீதியை வெளிப்படுத்துகிறார்.

நம்முடைய இறுதி இரட்சிப்பு, தேவன் நம்மிடமிருந்து அவர் கோருகின்ற நீதியை நமக்குக் கொடுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ரோமர் 8:30, எவர்களை முன்குறித்தாரோ அவர்களை அழைத்துமிருக்கிறார்; எவர்களை அழைத்தாரோ அவர்களை நீதிமான்களாக்கியுமிருக்கிறார்; எவர்களை நீதிமான் களாக்கினாரோ அவர்களை மகிமைப்படுத்தியுமிருக்கிறார்.

Justification (God's righteousness completely imputed to us) is the foundation of glorification (God's righteousness completely imparted to us).

ரோமர் 8:32, தம்முடைய சொந்தக்குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தவர், அவரோடேகூட மற்ற எல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி?

நம்முடைய எதிர்கால வாழ்க்கை நம்பிக்கை மற்றும் மகிழ்ச்சி மற்றும் இரட்சிப்பின் அடித்தளம், கடவுள் தம்முடைய குமாரன் நமக்கு மாற்றாக இறப்பதைக் கொடுப்பதன் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது, இதனால் நம்முடைய பாவங்கள் அவர்மீது இருக்கக்கூடும், அவருடைய நீதியும் நம்மீது இருக்கக்கூடும்.

நியாயப்படுத்தல் என்பது நம் வாழ்வில் கடந்த கால நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது, இது எல்லாவற்றிற்கும் அடித்தளமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கிறது.

நியாயப்படுத்தலின் கடந்தகால கிருபை இரட்சிப்பின் எதிர்கால கிருபையை பாதுகாக்கிறது.

அந்த இரட்சிப்பிற்கு விசுவாசிகளைக் கொண்டுவரும் வல்லமை அந்த நீதியின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

விசுவாசிகளாக தேவன் நம்மிடம் கோருகின்ற அனைத்தும், நாம் நீதிமானாக்கப்படுகிறோம், ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம், மன்னிக்கப்படுகிறோம், விடுவிக்கப்பட்டோம், அவருடைய நீதியால் நீதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்படுகிறோம், நம்முடைய நீதியால் அல்ல. அந்த பாதுகாப்பான நிலையில் இருந்து நாம் பாவத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். நீதிமானாக்கப்பட்ட பாவியாக இருப்பவர் ஜீவிப்பார்கள்.

விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான்.

ஆபகூக் புத்தகத்தின் சூழலில் இந்த வாக்கியத்தின் பொருள் இங்கே உள்ளது. அநீதியான தேசங்கள் தேவனின் நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்பாக பெரும் ஆபத்தில் உள்ளன.

ஆபகூக் 1:5-6, நீங்கள் புறஜாதிகளை நோக்கிப் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டுப் பிரமியுங்கள்; விவரிக்கப்பட்டாலும் நீங்கள் விசுவாசியாத ஒரு கிரியையை உங்கள் நாட்களில் நடப்பிப்பேன். 6. இதோ, நான் கல்தேயரென்னும் கொடிதும் வேகமுமான ஜாதியாரை எழுப்புவேன்; அவர்கள் தங்களுடையதல்லாத வாசஸ்தலங்களைக் கட்டிக்கொள்ள தேசத்தின் விசாலங்களில் நடந்துவருவார்கள்.

ஆனால் யூதா தீர்ப்பிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை. சிலரின் துன்மார்க்கமும் விக்கிரகாராதனையும் பாபிலோனிய படையெடுப்பின் கோபத்தில் முயற்சிக்கப்பட உள்ளது.

ஒரு எவ்வாறு இரட்சிக்க பட முடியும்?

தேவனின் தீர்ப்பில் அவர்கள் எவ்வாறு தங்கள் வாழ்க்கையை பெற முடியும் மற்றும் அழிவுக்கு தப்ப முடியும் ?

ரோமர் 1:16 உரையாற்றிய அதே கேள்வி.

தேவனின் கோபத்திலிருந்து யார் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்?

விசுவாசத்தால் வாழுங்கள்

ஆபகூக் புத்தகத்தின் பதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது , ஆபகூக் 2:4, இதோ, அகங்காரியாயிருக்கிறானே, அவனுடைய ஆத்துமா அவனுக்குள் செம்மையானதல்ல; தன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்.

இந்த வசனத்தில் இரண்டு முக்கியமான உண்மைகள் பவுலின் வாதத்திற்கு பொருத்தமானவை.

1. மீட்பு என்பது விசுவாசத்தை பொறுத்தது.

விசுவாசத்தினால் நீங்கள் தேவனின் கோபத்தில் முற்றிலுமாக அடித்துச் செல்லப்பட மாட்டீர்கள். விசுவாசத்தால் நீங்கள் பிழைப்பீர்கள்.

So “living” in Habakkuk 2:4 and here in romar 1:17b (“the righteous will live”) refers to salvation from the judgment of God.

பவுல் 16 வது வசனத்தில் குறிப்பிடுவது முக்கியம். அங்கே அவர், “விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் இரட்சிப்பு” என்று கூறுகிறார். தேவனின் கோபத்திலிருந்து மீட்பது மற்றும் நித்திய ஜீவனின் பரிசு தேவனை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு நம்புபவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது.

பின்னர் அவர் இதே உண்மையை ஆபகூக் 2: 4-ல் காண்கிறார், மேலும் தனது புள்ளியின் அந்த பகுதிக்கு மேலும் ஆதரவளிக்க அதை மேற்கோள் காட்டுகிறார். 17 வசனத்தில் உள்ள “விசுவாசத்தினாலே பிழைப்பான்” என்ற வார்த்தைகள் 16 வது வசனத்தில் உள்ள “விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் இரட்சிப்பு” என்பதற்கு ஒத்திருக்கிறது.

நாம் நியாயத்திர்ப்பிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுகிறோம், தேவனை நம்புவதன் மூலம் ஜீவனை பெறுகிறோம்.

2. விசுவாசத்தால் ஜீவன் பெறப்படுகிறது.

விசுவாசத்தினால் தன் ஜீவனை பெறும் நீதிமான் . "நீதிமாண்கள் பிழைப்பார்கள்,[நீதிமாண்கள் தன் ஜீவனை பெறுவார்கள், விசுவாசத்தினாலே தேவனின் கோபத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவார்கள்."

தேவனின் நீதியைப் பற்றி பவுல் என்ன சொல்கிறார் என்பதற்கு இப்போது அது முக்கியமானது. விசுவாசத்தினால் தேவனின் நீதியைப் பெறுகிறோம் என்று ஆபகூக் 2: 4 பல வார்த்தைகளில் கூறவில்லை, இதைத்தான் பவுல் இந்த புத்தகத்திலும் ரோமர் 1:17 இல் கற்பிக்கிறார்.

ஆனால் ஆபகூக் நீதியுள்ள நபரையும் விசுவாசத்தையும் இணைக்கிறார். தேவன் முன் நீதியுள்ளவராக இருப்பதே விசுவாசிப்பவர்.

ஆபகூக் 1:13, தீமையைப் பார்க்கமாட்டாத சுத்தக்கண்ணனே, அநியாயத்தை நோக்கிக்கொண்டிருக்கமாட்டீரே; பின்னை துரோகிகளை நீர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்ன? துன்மார்க்கன் தன்னைப் பார்க்கிலும் நீதிமானை விழுங்கும்போது நீர் மௌனமாயிருக்கிறதென்ன?

விசுவாசம் தேவனால் நீதியாக கருதப்படும் , ஏனென்றால் இல்லையெனில் நாம் ஒருபோதும் மீட்கப்பட முடியாது, அவர் கொடுக்கும் ஜீவனை பெற முடியாது. ஏனென்றால், நாம் அனைவரும் பாவிகள், தேவனால் ஒருபோதும் நமக்கு நன்மை செய்யும்படி பார்க்க முடியாது.

ஆகவே, தேவனால் எந்தவொரு தீமையையும் ஒப்புதலுடன் பார்க்க முடியாவிட்டால் (ஆபகூக் 1:13), இன்னும் நம்மை இரட்சித்து, நம்முடைய விசுவாசத்தினாலே ஜீவனை பெறுகிறோம் (ஆபகூக் 2: 4), இந்த பரிசுத்த தேவனோடு நிற்கும் நம்முடைய விசுவாசத்தினால் அவரிடமிருந்து ஒரு பரிசும் நமக்கு வந்தது.

எனவே, சுருக்கமாக, பழைய ஏற்பாட்டின் மேற்கோளில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட இரண்டு விஷயங்களை ரோமர் 1: 16-17 இல் காண்கிறோம்.

- விசுவாசிகளை இரட்சிக்க தேவனின் வல்லமை சுவிசேஷம். அவர்மீது விசுவாசம் இருந்தால், நாம் வாழ்வோம், அழிந்துபோக மாட்டோம்.
- தேவன் விசுவாசிகளை இரட்சிக்கும் வழி, தேவனின் நீதியை “விசுவாசத்திலிருந்து விசுவாசத்திற்கு” ஒரு பரிசாக வெளிப்படுத்துவதன் மூலம். தேவன் நம்மிடமிருந்து கோருகின்ற நீதியை (ஆபகூக் 1:13) அவர் நமக்கு இலவசமாக கொடுக்கிறார்.

விசுவாசம் முதல் விசுவாசம் வரை.

புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த சொற்றொடருக்கு இணையானது.

2 கொரிந்தியர் 2:15-16, இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளேயும், கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளேயும், நாங்கள் தேவனுக்குக் கிறிஸ்துவின் நற்கந்தமாயிருக்கிறோம். 16. கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்திற்கேதுவான மரணவாசனையாகவும், இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவவாசனையாகவும் இருக்கிறோம். இவைகளை நடப்பிக்கிறதற்கு எவன் தகுதியானவன்?

பவுலின் செய்தியும் துன்பங்களும் ஆத்மாவில் மரணத்தை சந்திக்கும் போது, அது ஆத்துமாவின் இறுதி மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

அவருடைய செய்தியும் பாடுகளும் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையோடு சந்திக்கும் போது அது அவரை சரியான வாழ்க்கைக்கு கொண்டு செல்கிறது , அது மரணத்திற்கு சரியான பதிலை கொடுக்கவில்லை மற்றும் அது எப்போதும் மரித்த நிலையிலேயே உள்ளது. ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை சுவிசேஷத்திற்கு பதிலளிக்கக்கூடியது மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு நித்திய ஜீவனுக்காக பாதுகாக்கப்படுகிறது.

ரோமர் 1:17, விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சுவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

நீதியின் பரிசின் வெளிப்பாடு விசுவாசத்துடன் சந்திக்கும் போது அது எதிர்கால நம்பிக்கைக்கு வழிவகுக்கிறது. விசுவாசம் என்பது ஆத்துமாவின் ஆரம்ப சாளரம், இது நீதியின் வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தை அனுமதிக்கிறது.

விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனின் நீதியின் பரிசு வெளிச்சம் வரும்போது, வரவிருக்கும் ஆண்டுகளுக்கு விழித்தெழுந்து நிலைநிறுத்தவும் மேலும் மேலும் நம்பிக்கையை வளர்க்கவும் வல்லமை வாய்ந்ததாக செயல்படுகிறது.

1 கொரிந்தியர் 15:1-2, அன்றியும், சகோதரரே, நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சிவசேஷத்தை மறுபடியும் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன்; நீங்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதிலே நிலைத்திருக்கிறீர்கள். 2. நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தபிரகாரமாய், நீங்கள் அதைக் கைக்கொண்டிருந்தால், அதினாலே நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்; மற்றப்படி உங்கள் விசுவாசம் விருதாவாயிருக்குமே.

நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தை விட்டுவிட்டு அதைத் தூக்கி எறிந்தால், நம்முடைய நம்பிக்கை வீண், வெற்று, இறந்ததாக நிரூபிக்கப்படும்.

ரோமர் 8:13, மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்; ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள்.

ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால், பாவத்துடனான நமது போரில் நம் மனதில் சமாதானம் நிலவுவதற்கு நாம் பெரும்பாலும் வெல்ல மாட்டோம் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

ஆகவே, நம்முடைய வாழ்க்கை பாவத்தோடு போரில் வெற்றிபெற்றால், நாம் விரக்தியடையப் போகிறோம், இறுதிவரை விடாமுயற்சியுடன் இருக்கிறோம். முயற்சி செய்வதால் எந்த பயனும் இல்லை என்பதால் வெறுமனே கைவிடுவோம்.

அப்படியானால், நாம் வாழ்வதற்கும், போராடுவதற்கும் எது உதவும்?

விசுவாசிகளைக் இரட்சிப்பதற்கான நற்செய்தி தேவனின் வல்லமையாகும், ஏனென்றால் தேவனோடு நாம் நிற்பது நம்முடைய சொந்த நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, ஆனால் தேவனின் மீது, விசுவாசத்தால் நமக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது என்பதை நற்செய்தியில் ஒவ்வொரு நாளும் வெளிப்படுத்தலாம்..

நற்செய்தியில், நாளுக்கு நாள், நாம் வாழும் வரை, அதை மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கும்போது, நம்முடைய நம்பிக்கை புதுப்பிக்கப்பட்டு, நிலைத்திருக்கும், மேலும் நாம் முன்னேறி போக முடியும்.

தேவன் நமக்கு வாழ்க்கையில் உதவுவார், வரவிருக்கும் கோபத்திலிருந்து நம்மைக் இரட்சிப்பார் என்ற நமது நம்பிக்கை, அவருடைய நீதியின் பரிசை அடிப்படையாக கொண்டதே தவிர நமது காரியத்தால் அல்ல.